

Lesbrief

Be[👑]d
met de
Gouden
Griffel
2022

FILMS DIE NERGENS DRAAIEN

Leeftijd: 10-13 jaar
Groep 6 t/m 8

YORICK GOLDEWIJK

pluetsma

Lesbrief bij *Films die nergens draaien* van Yorick Goldewijk

Illustraties: Yvonne Lacet

Leeftijd: 10-13 jaar

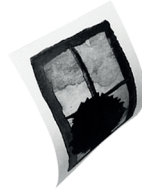
Groep 6 t/m groep 8

Uitgeverij Ploegsma (2021)

ISBN 978 90 216 8182 5

Kijk voor meer informatie op

Kinderboeken.nl/films

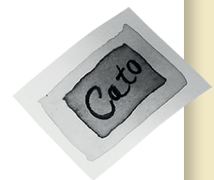
Over het boek:

Op dezelfde dag dat Cato ter wereld kwam, heeft haar moeder die verlaten. Cato's vader is sindsdien altijd afwezig, ook al zit hij gewoon tegenover zijn dochter aan tafel. Cato heeft zich er inmiddels bij neergelegd. Denkt ze.

Wanneer ze thuis een geheimzinnig kaartje vindt van een verlaten bioscoop en ontdekt dat deze weer open is, besluit Cato er een kijkje te gaan nemen. Al snel ontdekt ze dat er iets vreemds met de bioscoop aan de hand is, en dat het geen gewone films zijn die er draaien. De bioscoop lijkt in verbinding te staan met het verleden.

Op zoek naar avontuur en de waarheid over haar moeder, wordt Cato meegesleurd op een gevaarlijke reis door tijd en herinneringen, recht naar een plek diep in haar hart. Een plek die ze altijd voor zichzelf verborgen had weten te houden. Tot ze voor een keuze staat die het leven van haar en haar vader voorgoed zal veranderen.

Films die nergens draaien werd bekroond met de Gouden Griffel 2022.

Kennismaken:

- Laat de omslag van het boek zien en lees de titel. Waar denken de kinderen dat het boek over gaat? Wat voor films draaien nergens? Laat de kinderen hier over speculeren.
- Lees vervolgens de flaptekst voor. Wat voor vreemds zou er met de bioscoop kunnen zijn? Wat voor ideeën hebben de leerlingen hierover?

De volgende opdrachten kunnen gemaakt worden na het lezen van het boek. De opdrachten kunnen mogelijk spoilers bevatten voor het verhaal.

Verwerkingsopdrachten

Tijdreizen

'Mevrouw Kano's Bioscoop, films die nergens draaien, maar die je altijd al had willen zien,' las Cato voor. 'En dan dit adres.'

'Dat klinkt machtig interessant. Ik kan me zo een paar films indenken. En wat voor film wilde jij graag zien?'

Door het waarschijnlijkheidsdoek in de bioscoop van mevrouw Kano kunnen mensen tijdreizen naar een bepaalde herinnering. Dat zijn de films die nergens draaien.

1. Maak een eigen bioscoop in de klas. Laat de kinderen een foto en voorwerp meenemen van een herinnering waar ze graag naar zouden willen tijdreizen. Laat de kinderen erover vertellen als hun film die nergens draait. Waarom hebben ze die herinnering uitgekozen?
2. In de bioscoop van mevrouw Kano kun je grofweg honderd jaar terug reizen zonder dat er problemen optreden. Vraag de kinderen een moment uit te kiezen van langer dan 100 jaar geleden waar ze naartoe zouden willen reizen. Welke foto en welk voorwerp horen daarbij? En waarom dat moment?
3. Cato begint als bijtijdreiziger. Ze gaat met Teun mee in zijn herinnering om hem te begeleiden tijdens zijn film: om in de gaten te houden of alles normaal verloopt en om te zorgen dat ze niet te lang weg blijven. Laat de kinderen een kort verhaal schrijven waarin ze met iemand meegaan als bijtijdreiziger. Met wie gaan ze mee? Om welke herinnering gaat het? Waarom is er gekozen voor die herinnering?
4. Als Cato aan Dikkie vertelt dat ze tijdreiziger is en uit de toekomst komt, geeft Dikkie aan ervan te dromen om computerspelletjes uit de toekomst te spelen. Vraag aan de leerlingen wat ze hopen te zien of te doen als ze naar de toekomst zouden kunnen tijdreizen. Laat de kinderen een tekening maken van hun tijdreis in de toekomst.
5. In het boek is het mogelijk om uit de toekomst naar je eigen verleden te reizen, om je vroegere/jongere zelf te helpen. Vraag de leerlingen wat ze hopen dat hun toekomstige versie hun komt vertellen als ze uit de toekomst zouden komen tijdreizen.

Omgekeerd kijken

Cato had zich geoefend in het 'omgekeerd kijken', zoals ze het zelf noemde. Niet kijken naar dingen waar je aandacht automatisch naartoe trekt, maar juist nét ernaast. Daar vond ze een hele wereld, verstopt in het volle zicht.

Ze had altijd een camera bij zich om die ongeziene dingen vast te leggen. [...] ze maakte alleen foto's van dingen die zo niets-zeggend en onopvallend waren dat niemand ze zag. Dat echt niemand ze zag, alsof ze er niet waren.

Zoals het veldje-dat-niet-bestond. Haar computer stond vol met foto's van voortuinen, hekwerken, nisjes, standbeelden, deuren, kruiken. Dingen die bestonden, maar voor wie? Wie zou het merken als ze er niet waren? En als er niemand was om ze op te merken, waren ze er dan wel echt? Misschien niet, zo dacht Cato. Misschien werden ze pas echt als zij de lens van haar camera erop richtte. Dat vond ze een ongelooflijk geweldig idee.

Hebben de kinderen ideeën van voorwerpen of plekken die Cato zou kunnen fotograferen? Ga samen met de kinderen op zoek naar voorwerpen of plekken in de klas, op school of op het schoolplein. Of maak een rondje door de wijk en ga op zoek naar ongeziene plekken. Misschien ontdekken jullie wel nieuwe bijzondere plekken in de buurt. Of laat de kinderen thuis op zoek gaan naar iets niets-zeggends en bekijk de foto's op een later moment in de klas.

Bijzonder huisdier

Beggar So. Dat was haar witte konijn. Een reusachtige Vlaamse reus. En, voor zover Cato wist, het enige konijn op de wereld dat knorde. Alsof het een varken was. Ze had hem vernoemd naar de kungfu-meester uit de film Drunken Master. Die was altijd dronken, waardoor hij vocht alsof hij de hele tijd struikelde. Maar hij versloeg altijd iedereen. Beggar So het konijn leek sprekend op Beggar So uit de film, want ze hadden allebei konijnentanden. Maar Cato's Beggar So was veel te dom om te vechten. Hij zat altijd maar wat lodderig voor zich uit te staren. En hij knorde dus als een varken.

Kunnen de kinderen zelf een grappig huisdier bedenken? Je kunt hierbij de volgende vragen gebruiken:

- Wat voor dier is het?
- Welke naam heb je het dier gegeven en waarom?
- Wat voor gek doet het dier?
- Hoe ziet het dier eruit? (Maak een tekening)

Gewoelens

Cornelia noemt gevoelens die slecht voor je zijn 'gewoelens'. Onhandige gevoelens, zoals het toelaten van te veel prikkels. En die 'gewoelens' zou Cato volgens Cornelia het beste door het putje kunnen spoelen.

Iedereen heeft weleens een gevoel dat je liever niet zou willen hebben. Vraag de kinderen of zij dit ook weleens ervaren hebben. Welke 'gewoelens' zouden ze graag door het putje spoelen? Kunnen jullie samen een manier bedenken om hiermee om te leren gaan? Misschien hebben de leerlingen wel tips voor elkaar.

Museum van voorbije dingen

Cato haalde een keer diep adem en glipte toen naar binnen. Het duurde even voordat haar ogen aan het donker gewend waren en terwijl ze met ingehouden adem stond te wachten tot ze meer zou zien, hoorde ze, heel zachtjes, verderop in het donker iemand neuriën. Toen begon ze om zich heen de rommel te ontwaren: vervallen houten decorstukken, bioscoopstoelen met kapotte zittingen, vergeelde posters, half uit elkaar liggende projectoren, roestige filmblikken... De ruimte leek wel een centrum van voorbije dingen.

Hoe zou jullie klas eruitzien als er jarenlang niemand komt? Laat de leerlingen een tekening maken van hun klas als museum van voorbije dingen. Eventueel kun je de kinderen de vrijheid geven een andere locatie te kiezen.

Precies jezelf

*Mevrouw Kano glimlachte.
'Je bent precies jezelf,' zei ze goedkeurend.
Cato keek haar vreemd aan.
'Hoe kunt u dat nou weten?'
'Dat zag ik meteen. Ik zag precies wie je was.'*

Laat de leerlingen een omschrijving maken van zichzelf (of van een ander). Wat kenmerkt hen? Je kunt daarbij de volgende vragen gebruiken:

- Hoe zou jij jezelf omschrijven?
- Wanneer ben jij jezelf?
- Hoe ben je, als je jezelf bent?
- Wat maakt dat je op dat moment jezelf kunt zijn?

